

๔๔/๒๓

มาตรา ๔๕๕ การขายฝากนั้น ถ้าไม่ได้ทรัพย์สินภายในเวลาที่กำหนด
ในสัญญาที่ดี ๆ ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ก็ดี ท่านให้ถือว่า
กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินนั้นตกแก่ผู้ซื้อเป็นเด็ดขาดตั้งแต่วันที่ขาย

มาตรา ๔๕๖ การขายฝากนั้น คู่สัญญาจะตกลงกันไม่ให้ผู้ซื้อ
จำหน่ายทรัพย์สินที่ขายฝากก็ได้ ถ้าและผู้ซื้อจำหน่ายทรัพย์สินนั้นฝ่า
ฝืนสัญญาไว้ ๖ ต้องรับผิดชอบผู้ขายในความเสียหายใด ๆ อันเกิดแต่
การนั้น

มาตรา ๔๕๗ การขายฝากอสังหาริมทรัพย์นั้นถ้าไม่ได้ทำหนังสือ
และจดทะเบียนต่อพนักงานผู้เป็นเจ้าหน้าที่แล้ว ท่านว่าเป็นโมฆะ
วิธีนี้ให้ใช้ถึงการขายฝากเรือกำปั่น ๆ เรือที่มีวางตั้งแต่หัดขึ้นขึ้นไป
และเรือกลไฟ—เรือยนต์ที่มีวางตั้งแต่หัดขึ้นขึ้นไป ทั้งแพและสัตว์
พาหนะด้วย

มาตรา ๔๕๘ ท่านไม่ให้สิทธิได้ทรัพย์สินซึ่งขายฝากเมื่อพ้นเวลา
ดังกล่าวต่อไปนี้

86/24

๔๕

(๑) ถ้าเป็นอสังหาริมทรัพย์ กำหนดสิบปีนับแต่เวลาซื้อขาย

(๒) ถ้าเป็นสังหาริมทรัพย์ กำหนดปีหนึ่งนับแต่เวลาซื้อขาย

มาตรา ๔๕๘ ถ้าในสัญญาที่กำหนดเวลาได้เกินไปกว่าซึ่งกล่าวมา
ในมาตราก่อนไซ้ ทำนให้ลดเวลาลงมาเป็นสิบปีและปีหนึ่งตามประเภท
ทรัพย์

มาตรา ๔๕๙ ถ้าในสัญญาที่กำหนดเวลาค่ำกว่าสิบปีทุกปีหนึ่งไซ้ ตามประมวลกฎหมาย
ทำนว่าหาอาจจะขายเวลานั้นในภายหลังได้ไม่

มาตรา ๔๖๑ สักขีในการได้ทรัพย์สินนั้น ใช้ได้แต่บุคคล
เหล่านี้ คือ

(๑) ผู้ขายเดิม ญาติทางทของผู้ขายเดิม ญาติ

(๒) ผู้รับโอนสักขีนั้น ญาติ

(๓) บุคคลซึ่งในสัญญาขอมไว้โดยเจกาะว่าให้เป็นผู้ได้